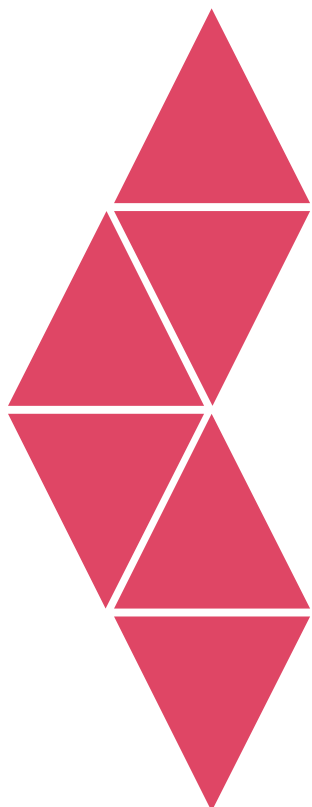

HELSE I FENGSEL

JURK

juridisk rådgivning for kvinner

FORORD

Denne brosjyren er utgitt av Juridisk rådgivning for kvinner (JURK). JURK er et studentdrevet rettshjelptiltak som gir gratis juridisk rådgivning til alle som definerer seg som kvinner.

JURK tar forbehold om regelendringer i tiden etter publisering.

Vi takker for gode innspill fra øvrige medarbeidere i JURK.

Oslo, høst 2019

Åse Kaja Tvester Karlsen
Maiken Sætran Lium
Maja Bore Sandvik
Mari Tvedten Smith-Gahrnsen
Anna Wollebæk
Kari Kiperberg Werenskjold

JURK (Juridisk rådgivning for kvinner) gir gratis juridisk rådgivning til alle som definerer seg som kvinner. Du kan finne informasjon om oss på internettsiden: www.jurk.no

Du kan også ringe oss på 22 84 29 50 eller komme til oss i Skippergata 23, 0154 Oslo.

Du kan alltid sende inn saken din til oss elektronisk. Det kan du gjøre på www.jurk.no → «Send oss din sak»

INNHOLDSFORTEGNELSE

1.0 INNLEDNING	4
1.1 Brosjyrens formål	4
2.0 RETT TIL LEGEHJELP	4
2.1 Rett til undersøkelse og behandling	4
2.2 Plikt til å la seg undersøke og behandle	5
2.3 Rett til å bruke en annen lege enn fengselslegen	5
3.0 RETT TIL MEDISINER.....	6
3.1 Medbrakte legemidler.....	6
3.2 Vanedannende medisiner.....	6
4.0 RETT TIL PSYKOLOGHJELP.....	7
5.0 KLAGEMULIGHETER PÅ LEGEHJELP, MEDISINER OG PSYKOLOGHJELP	7
6.0 RETT TIL TANNLEGE	8
7.0 SPESIALISTHELSETJENESTEN.....	8
8.0 HELSEPERSONELLETS TAUSHETSPLIKT.....	9
8.1 Hovedregelen om taushetsplikt	9
8.2 Unntak fra hovedregelen	9
9.0 GRAVIDITET.....	9
9.1 Soningsutsettelse	10
9.2 Straffavbrudd	10
9.3 Overføring til institusjon for gravide.....	10
10.0 SULTESTREIK.....	11
11.0 TVUNGENT PSYKISK HELSEVERN	11
11.1 Hva er tvungent psykisk helsevern?.....	11
11.2 Vilkår for bruk av tvungent psykisk helsevern	12
11.3 Vedtak om tvungent psykisk helsevern.....	13
11.4 Hvilke rettigheter har du som pasient under psykisk helsevern?	13
11.5 Individuell plan.....	14
11.6 Klage.....	14
12.0 SONING I INSTITUSJON (§ 12-SONING)	15
12.1 Vilkår for overføring til institusjon	15
12.2 Når kan § 12-soning innvilges og for hvor lenge?.....	16
12.3 Institusjonene og behandlingsopplegget	16
12.4 Søknad om overføring til institusjon	17
12.5 Når søknaden din blir behandlet.....	17
12.6 Hvem avgjør søknaden?	18

13.0 OVERFØRING TIL SYKEHUS (§ 13-SONING)	18
13.1 Vilkår for overføring til sykehus:	19
13.2 Hvem avgjør søknaden?	19
14.0 HVEM KAN DU TA KONTAKT MED?	19
14.1 Mental Helse Norge	19
14.2 Pasient- og brukerombudet	20
14.3 Juridisk rådgivning for kvinner	20

1.0 INNLEDNING

1.1 Brosjyrens formål

Vårt mål med denne brosjyren er å gi en kortfattet fremstilling av juridiske spørsmål som er aktuelle i forbindelse med helse i fengsel. Formålet med brosjyren er å gjøre leseren i stand til å se hovedproblemene som kan oppstå i den forbindelse, og å gjøre leseren bevisst på sine rettigheter.

2.0 RETT TIL LEGEHJELP

Som innsatt har du rett på samme nødvendige helsehjelp som resten av befolkningen.

Det er den kommunen hvor fengselet ligger som har ansvar for allmennhelsetjenesten i fengselet. Allmennhelsetjenesten er for eksempel fastlegen din. Staten har ansvaret for spesialisthelsetjenesten. Spesialisthelsetjenesten er for eksempel sykehus og psykolog på distriktpsikiatrisk senter (DPS)

2.1 Rett til undersøkelse og behandling

Hvis noe tyder på at du er syk, eller du ber om legehjelp, skal de ansatte i fengselet tilkalle helsetjenesten for deg.

Skulle du bli så syk at nødvendig behandling ikke kan gis i fengselet, kan straffen gjennomføres på sykehus. Du kan lese mer om dette i kapittel 13.

Trenger du medisiner, kan både ansatte ved helsetjenesten og fengselsbetjenter gi deg disse, så lenge de har fått nødvendig opplæring.

2.2 Plikt til å la seg undersøke og behandle

Hvis det er oppdaget en farlig og smittsom sykdom i fengselet, har du plikt til å la deg undersøke og behandle av lege. Dette er for at fengselet skal kunne forebygge og forhindre at sykdommen smitter over til andre.

2.3 Rett til å bruke en annen lege enn fengselslegen

Utgangspunktet er at du skal benytte deg av fengselslegen, og at du ikke har rett til å velge om du vil gå til fengselslege eller lege utenfor fengselet. Fengselslegen skal fungere som en fastlege, og gjøre de samme oppgavene som fastlegen din gjør utenfor fengselet.

Hvis du får permisjon kan du oppsøke en annen lege i løpet av permisjonen. I visse tilfeller kan du få fremstilling til legebesøk, men det kan være vanskelig så lenge det finnes en lege i fengselet.

Hvis du mener at fengselslegen sin vurdering ikke er riktig, kan du be om ny vurdering hos en annen lege. Du kan for eksempel be om det hvis du er uenig i en diagnose legen har gitt deg, i vurderingen av hvor alvorlig sykdommen er eller i behandlingen du får. Utgangspunktet er at du som innsatt har lik rett til ny vurdering som andre, men det kan likevel skje

begrensninger i denne retten på grunn av soningen og hensyn til sikkerhet.

Det er viktig å understreke at hvis du får mulighet til å gå til en annen lege enn fengselslegen, må du selv betale egenandelen og eventuelt andre kostnader.

Hvis fengselslegen ikke er tilgjengelig, skal du enten bringes til lege eller sykehus utenfor fengselet eller det må skaffes annen legehjelp til deg.

3.0 RETT TIL MEDISINER

Alle innsatte har rett på nødvendige medisiner. Dette følger av retten til nødvendig helsehjelp.

3.1 Medbrakte legemidler

Det er fengselslegen som avgjør hvilke medisiner som er nødvendige. Medbrakte legemidler kan kun benyttes av de innsatte hvis de er godkjent av fengselslegen.

3.2 Vanedannende medisiner

Det er viktig at innsatte som blir syke får tilfredsstillende medisiner. Mange innsatte sliter med rusproblemer og det er derfor svært strenge regler for vanedannende medisiner i fengslene.

Fengselslegen kan ut i fra medisinske vurderinger, og/eller vurderinger av hva som er forsvarlig, i noen tilfeller endre medisiner som er bestemt av

spesialisthelsetjenesten eller annen lege. Dette kan medføre at en innsatt blir pålagt å bruke en ny medisin dersom fengselslegen vurderer at denne er mindre vanedannende, og har samme effekt som den medisinen den innsatte ønsker.

4.0 RETT TIL PSYKOLOGHJELP

Som innsatt har du i utgangspunktet samme rett til psykolog som resten av befolkningen. Hensynet til sikkerhet kan likevel skape noen forskjeller i hvordan denne rettigheten blir i praksis.

Det psykiske helsetilbudet varierer fra fengsel til fengsel. Noen fengsler har tilgang til psykolog og psykiater i fengselet,

Dersom du skal sone og har psykiske problemer bør du ta kontakt med kriminalomsorgen før du skal sone for å få et tilbud som passer for deg.

5.0 KLAGEMULIGHETER PÅ LEGEHJELP, MEDISINER OG PSYKOLOGHJELP

Innsatte har klagerett på lik linje med andre. Du kan klage hvis du mener at du ikke får nødvendig helsehjelp. Det er Fylkesmannen som er klageinstans for saker om helserettigheter. Klagen skal være skriftlig og må først sendes til helsetjenesten i fengselet, slik at de kan se på

den og vurdere om de skal si seg enig i klagen din (omgjøre vedtaket). Fristen for å klage er fire uker etter at du har fått eller burde ha fått tilstrekkelig kunnskap til å kunne klage.

6.0 RETT TIL TANNLEGE

Den offentlige tannhelsetjenesten skal gi nødvendig akutt behandling til alle innsatte, uansett hvor lenge man er i fengselet. For innsatte med opphold lengre enn tre måneder skal det også gis tilbud om nødvendig forebyggelse, undersøkelse og behandling. Tannhelsetjenester gis i tannklinikk i fengselet eller ved fremstilling til tannklinikk utenfor fengselet.

I noen tilfeller kan du få dekke utgifter til tannbehandling gjennom folketrygden eller sosialtjenesten.

7.0 SPESIALISTHELSETJENESTEN

Med spesialisthelsetjeneste menes for eksempel psykolog og rusbehandling. Hvis en helsetjeneste du ønsker ikke er tilgjengelig i fengselet, må du søke om fremstilling. Det er fengselet du soner i som tar stilling til om fremstillingen er nødvendig. I vurderingen legges det vekt på om det er sikkerhetsmessig forsvarlig at du forlater fengselet og om fengselet har tilstrekkelig kapasitet, herunder nok betjenter, til å kunne følge deg ut.

Hvis du ikke får dekket utgifter til for eksempel fysioterapeut gjennom folketrygden, kan du søke om å få dekket utgiftene fra kommunen (etter sosialtjenesteloven).

8.0 HELSEPERSONELLETS TAUSHETSPLIKT

8.1 Hovedregelen om taushetsplikt

Hovedregelen er at helsepersonell har taushetsplikt om det de får vite om sine pasienter. Det vil si at de har en plikt til å holde opplysningene hemmelig.

8.2 Unntak fra hovedregelen

Det finnes noen unntak fra hovedregelen. Taushetsplikten kan for eksempel fravikes hvis du selv samtykker til det.

Taushetsplikten er ikke til hinder for at opplysninger gis til en som fra før av er kjent med opplysningene.

Taushetsplikten kan også fravikes når det ikke er noen berettiget interesse som tilsier hemmelighold. Om det er en berettiget interesse må vurderes ut fra hensynet til pasienten. I vurderingen vil det ha betydning om opplysningene er sensitive eller ikke.

Hvis det ikke er mulig å identifisere pasienten kan opplysningene gis videre. Dette kan for eksempel gjøres ved at pasientens navn, fødselsdato og bosted fjernes.

I tillegg til de situasjonene vi har nevnt over, angir loven noen flere spesielle tilfeller hvor helsepersonell kan fravike taushetsplikten og gi opplysninger om en pasient videre.

9.0 GRAVIDITET

Hvis du er gravid før soningen starter, eller hvis du blir gravid i løpet av fengselsoppholdet, er det flere ting som kan gjøre situasjonen lettere for deg.

9.1 Soningsutsettelse

Har du blitt gravid før du begynner soningen, vil du som regel bli sett på som midlertidig soningsudyktig. Da vil du ha krav på å få utsatt soningen. Det samme gjelder om du har født for mindre enn seks uker siden, eller hvis du ammer et barn som er yngre enn ni måneder. Du må legge frem en bekreftelse fra lege før soningen begynner, eller så snart som mulig etter at den er påbegynt.

9.2 Straffavbrudd

Hvis du blir gravid under fengselsoppholdet, kan du søke om straffavbrudd. Dette innebærer at straffen midlertidig avbrytes. Før du får innvilget straffavbrudd, skal det vurderes om du kan bli overført til et annet egnet fengsel eller om du kan sone i institusjon etter straffegjennomføringsloven § 12. Du kan lese mer om dette i kapittel 12.

Den tiden du er ute fra fengselet regnes ikke med i soningen av straffen. Tidspunkt for løslatelse blir derfor forskjøvet.

9.3 Overføring til institusjon for gravide

Hvis du skulle bli gravid under soning kan det ved fødsel også være aktuelt å søke om overføring til en mor/barn-institusjon.

Straffegjennomføring i institusjon kan innvilges når tungtveiende grunner taler for det. Dette kan vurderes når det foreligger spesielle omstendigheter, som for eksempel hvor omsorg for barn gjør det nødvendig at straffen gjennomføres i familiehjem.

10.0 SULTESTREIK

Pasienten har rett til å nekte å avbryte en pågående sultestreik på grunn av alvorlig overbevisning. En alvorlig overbevisning kan være politisk, moralsk eller religiøst motivert. Overbevisningen må blant annet fremstå som et rasjonelt valg, og ikke som et uttrykk for en alvorlig sinnslidelse.

Hvis pasienten nekter å motta hjelp i disse tilfellene må helsepersonellet avstå fra deres plikt til å yte øyeblikkelig hjelp. Helsetjenesten skal likevel gi regelmessig tilsyn og informasjon om pasientens helsetilstand. Hvis situasjonen blir livstruende skal helsepersonellet vurdere om det er nødvendig at pasienten legges inn på sykehus.

11.0 TVUNGENT PSYKISK HELSEVERN

11.1 Hva er tvungent psykisk helsevern?

Tvungent psykisk helsevern er undersøkelse og behandling uten pasientens samtykke.

11.2 Vilkår for bruk av tvungent psykisk helsevern

Det kan ikke bli bestemt tvungent psykisk helsevern uten at en lege har undersøkt pasienten først. Denne undersøkelsen kan gjøres med tvang, hvis det anses nødvendig. Det finnes andre vilkår som må være oppfylt for å treffe tvangsvedtak.

For det første må det være forsøkt å gi pasienten frivillig psykisk helsevern, uten at dette har fungert. Men dette er ikke et vilkår når det er åpenbart at frivillig psykisk helsevern ikke vil fungere.

For det andre må pasienten ha vært undersøkt av to leger. Den ene undersøkelsen skal skje før pasienten kommer til det stedet hvor det er aktuelt å bruke tvang. Den andre undersøkelsen gjøres av en lege på stedet hvor pasienten kommer.

For det tredje må pasienten ha en alvorlig sinnslidelse som gjør det nødvendig å bruke tvang. Tvang kan være nødvendig for å hindre at sinnslidelsen reduserer, eller ødelegger pasientens muligheter for vesentlig bedring mulighet til å bli frisk, eller for å hindre vesentlig forverring. Tvang kan også være nødvendig dersom pasienten er en fare for seg selv eller andre.

For det fjerde må pasienten mangle samtykkekompetanse. Samtykkekompetanse betyr at en person kan ta egne avgjørelser og forstå konsekvensene av egne valg. Kravet om at pasienten må mangle samtykkekompetanse gjelder likevel ikke hvis pasienten er en fare for seg selv eller andre.

For det femte må institusjonen være i stand til å tilby pasienten riktig og bra nok behandling.

Det er også et vilkår at pasienten skal ha fått muligheten til å uttale seg. Hvis pasienten forteller om tidligere erfaringer med tvang, er dette noe det skal legges ekstra vekt på i vurderingen av om det skal brukes tvang eller ikke.

Hvis disse vilkårene er oppfylt, kan tvungent psykisk helsevern bare skje når det etter en samlet vurdering (helhetsvurdering) er klart at tvang er den beste løsningen for pasienten. Det vil si at det ikke er nok at alle vilkårene er til stede, hvis en helhetsvurdering likevel taler for at det ikke bør brukes tvang overfor pasienten.

I helhetsvurderingen skal det legges ekstra vekt på hvor vanskelig det vil være med tvang for pasienten.

11.3 Vedtak om tvungent psykisk helsevern

Hvis det blir bestemt tvungent psykisk helsevern, skal det treffes vedtak om dette. Vedtaket skal treffes snarest og senest innen 24 timer etter at pasienten er kommet til institusjonen. I vedtaket skal det stå hvordan vilkårene er vurdert, om vedtaket innebærer en overføring fra frivillig vern, fordelene og ulempene med tvang, hvordan pasienten stiller seg til bruk av tvang, pasientens erfaring med tvang og hva hun mener om de frivillige tiltakene som har blitt foreslått eller prøvd.

11.4 Hvilke rettigheter har du som pasient under psykisk helsevern?

Som pasient under psykisk helsevern har du i utgangspunktet samme rett til medvirkning og

informasjon som pasienter utenfor psykisk helsevern. Det er noen begrensninger for pasienter som er underlagt psykisk helsevern uten eget samtykke.

11.5 Individuell plan

Pasienter under psykisk helsevern har krav på en individuell plan. Planen skal gi en oversikt over hjelpe- og behandlingstiltakene du trenger.

11.6 Klage

Du kan alltid klage på vedtak som innebærer bruk av tvang.

Både pasienten og pasientens nærmeste pårørende kan klage.

Klagen kan være muntlig eller skriftlig. Den fremsettes til helsepersonellet der vedtaket er fattet, eller direkte til Fylkesmannen eller kontrollkommisjonen. Hvis du velger å fremsette klagen til helsepersonellet, skal de videreformidle klagen.

Kontrollkommisjonen kan overprøve avgjørelser om etablering, opprettholdelse og opphør av tvungent psykisk helsevern. Slike vedtak kan påklages i inntil tre måneder etter at tvungent psykisk helsevern har opphørt. Klage på tvungen behandling uten samtykke fra pasienten behandles av Fylkesmannen. I slike saker er klagefristen tre uker fra pasienten fikk vite om vedtaket. Det finnes likevel regler som sier at en klage som sendes etter fristen, bør behandles hvis vedtaket fremdeles gjelder.

I saker for Fylkesmannen om *undersøkelse og behandling uten eget samtykke* har klageren krav på fri rettshjelp. Fri rettshjelp betyr at staten dekker dine advokatutgifter helt eller delvis. Du får også fri rettshjelp ved klage til kontrollkommisjonen. Du velger selv hvilken advokat du vil bruke.

En oversikt over aktuelle advokater kan du finne på nettsiden www.advokatenhjelperdeg.no.

Hvis du har klaget og ikke fått medhold, kan du gå videre og bringe vedtaket inn for domstolene. I slike saker har du også krav på fri rettshjelp.

12.0 SONING I INSTITUSJON (§ 12-SONING)

Straffegjennomføringsloven § 12 gir deg mulighet til å sone hele eller deler av straffen din i en annen institusjon enn fengselet.

12.1 Vilkår for overføring til institusjon

Det er flere vilkår som må være oppfylt for at du skal kunne bli overført til en institusjon.

Overføring til institusjon kan bare skje i spesielle tilfeller. Det må være nødvendig for å bedre din evne til å fungere i samfunnet, eller det må være andre tungtveiende grunner som taler for det. Et eksempel på når det kan være nødvendig er hvis du har behov for rehabilitering på grunn av store rusproblemer som har vært medvirkende til den straffbare handlingen du soner for.

Et eksempel på en tungtveiende grunn er når omsorg for barn gjør det nødvendig at straffen gjennomføres i familiehjem. I tillegg kreves det at sikkerhetsmessige grunner ikke taler mot at du soner i institusjon. Du får ikke lov til å sone i institusjon hvis det er grunn til å anta at du vil begå nye straffbare handlinger, vil unndra deg straffegjennomføringen eller bryte andre vilkår for oppholdet i institusjonen. Din egen motivasjon for å bli overført til institusjonen skal også ha betydning i vurderingen.

12.2 Når kan § 12-soning innvilges og for hvor lenge?

Som hovedregel vil du bli innvilget § 12-soning etter å ha startet soningen i fengsel. I noen få tilfeller kan du sone hele straffen din i institusjon, hvis særlige og tungtveiende grunner taler for det.

Vanligvis kan du ikke sone i institusjon i mer enn ett år. Denne regelen kan likevel sees bort ifra hvis særlige og tungtveiende grunner tilsier det.

12.3 Institusjonene og behandlingsopplegget

Hvis du blir overført til institusjon, vil det si at du skal sone straffen din i en behandlingsinstitusjon hvor du må være døgnpasient.

Soning i institusjon er ment for deg som ikke blir godt nok ivaretatt gjennom tilbud fra fengselet. Tilbudet er til for å bekjempe problemer som kan ha vært medvirkende til kriminaliteten.

Institusjonen må oppfylle visse krav til sikkerhet og faglig opplegg for å bli godkjent som behandlingsinstitusjon. Den må ha betryggende kontrollrutiner som er godkjent av kriminalomsorgen, og et profesjonelt behandlingsopplegg som er relevant for deg.

12.4 Søknad om overføring til institusjon

Før du søker om overføring å få innvilget straffegjennomføring i institusjon, må du få en bekreftelse om plass. Bekreftelsen må si noe om oppholdets lengde. I tillegg må du samtykke til opphevelse av taushetsplikten mellom kriminalomsorgen og institusjonen.

Det er en forutsetning for å bli overført til soning i institusjon at kriminalomsorgen ikke selv har et tilbud som dekker behovet ditt.

12.5 Når søknaden din blir behandlet

I vurderingen av søknaden din om overføring, skal det legges vekt på følgende momenter:

- Ditt behandlingsbehov
- Din motivasjon
- Muligheten for at du kan få noe ut av oppholdet
- Uttalelser fra aktuelle samarbeidspartnere som for eksempel lege eller psykolog/psykiater.

I tillegg kan det legges vekt på disse momentene:

- Din alder
- Fysiske og psykiske helsetilstand

- Eventuelle misbruksmønster
- Sosiale og familiære forhold
- Om dommen anbefaler § 12-soning.
- Om behandling har vært forsøkt tidligere og eventuelt med hvilket resultat.

Du kan be kontaktbetjenten din eller fengselets sosialkonsulent om å hjelpe deg med å skrive søknaden. Du kan også ta kontakt med JURK. Vi vil da vurdere om vi kan hjelpe deg..

12.6 Hvem avgjør søknaden?

Hovedregelen er at søknaden om overføring til institusjon avgjøres ved fengselet der du soner.

Dette gjelder ikke hvis:

- Du er idømt forvaring eller er idømt en straff på mer enn ti år. I disse tilfelle er det regionen som avgjør søknaden.
- Du søker om å gjennomføre hele straffen på institusjon. I disse tilfellene er det nærmere bestemte enheter i kriminalomsorgen som avgjør søknaden.

13.0 OVERFØRING TIL SYKEHUS (§ 13-SONING)

Deler av straffen kan i noen tilfeller gjennomføres ved heldøgnsopphold på et sykehus eller en institusjon under det psykiske helsevernet.

Overføring til sykehus skiller seg fra § 12-soning ved at den er tidsbegrenset. Det vil si at du skal tilbake til fengselet når du ikke lenger er så syk at du må være på

sykehus. I noen tilfeller kan du overføres til et annet fengsel med samme, lavere eller høyere sikkerhetsnivå.

13.1 Vilkår for overføring til sykehus:

For å bli overført til soning på sykehus er det et krav at kriminalomsorgen ikke kan gi deg den nødvendige behandlingen i fengselet.

Du kan bare bli overført til sykehus hvis det er nødvendig for behandling av sykdom. Tilknytning til sykehuset som dagpasient er ikke tilstrekkelig for å tilfredsstille kravene for overføring. Det må altså være nødvendig med heldøgnsopphold.

Tiden du er innlagt på sykehus regnes med som en del av soningstiden din.

Dette gjelder vanligvis ikke hvis du selv har påført deg en skade eller simulert sykdom slik at du blir overført til sykehus i et forsøk på å avbryte eller unndra deg soningen.

13.2 Hvem avgjør søknaden?

I praksis vil det være fengselslegen som avgjør om det er nødvendig at du soner på sykehus.

14.0 HVEM KAN DU TA KONTAKT MED?

14.1 Mental Helse Norge

Hjelpetelefonen til Mental Helse er en gratis døgnåpen telefontjeneste for alle som trenger noen å snakke med.

Du kan være anonym og de har taushetsplikt. Du kan ringe hjelpetelefonen på telefonnummer 116 123.

14.2 Pasient- og brukerombudet

Pasient- og brukerombudet skal arbeide for å ivareta pasientens og brukerens behov, interesser og rettssikkerhet overfor spesialisthelsetjenesten og den kommunale helse- og omsorgstjeneste, og for å bedre kvaliteten i tjenestene.

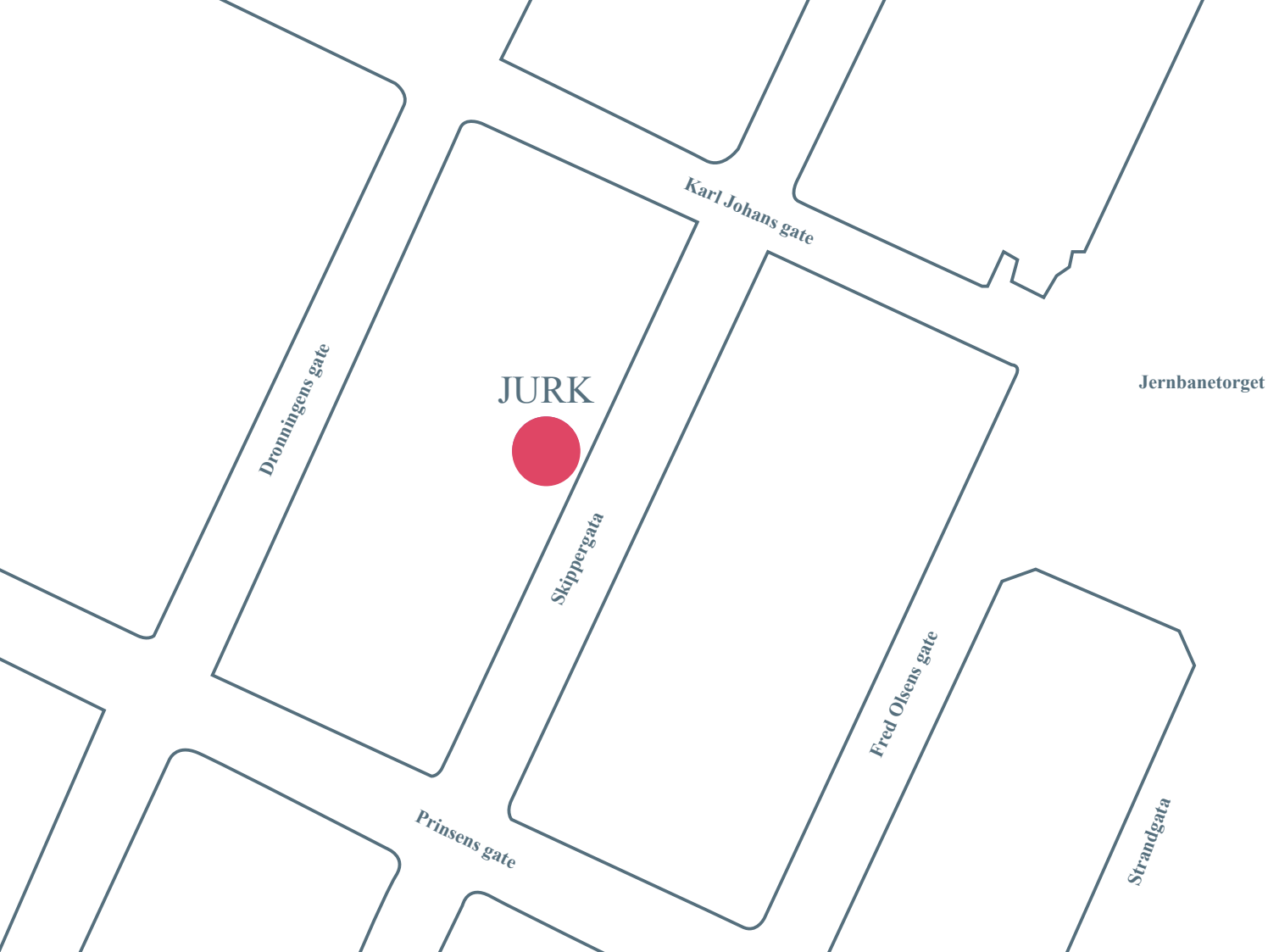
Hvis du har erfaringer og opplevelser som du ønsker å ta opp, kan du ta kontakt med Pasient- og brukerombudet i fylket der du bor.

Du kan få hjelp ved å ringe veiledningstelefonen på telefonnummer 23 32 70 00.

14.3 Juridisk rådgivning for kvinner

Juridisk Rådgivning for Kvinner (JURK) gir gratis juridisk rådgivning til alle som definerer seg som kvinner. Du kan finne informasjon om oss på **www.jurk.no**. Du kan ringe oss mandag kl. 12-15 og onsdag kl. 9-12 og kl. 17-20 på 22 84 29 50, eller komme til oss i Skippergata 23, 0154 Oslo.

Du kan alltid sende inn saken din til oss elektronisk. Det kan du gjøre på **www.jurk.no** → «Send oss din sak»

KONTAKT OSS

**Telefon:
22 84 29 50**

**Adresse:
Juridisk rådgivning for kvinner
Skippergata 23
0154 Oslo**

www.jurk.no

